

[Gunnar Jensen.]

give sig god tid til at finde den helt rigtige løsning. Den tid kunne vi godt have taget os.

Ømann: Det skal blive ganske kort. Jeg vil da gerne have lov til at fastslå, at urimelighederne er blevet langt mindre end efter den gamle ordning.

Men så vil jeg gerne sige til hr. Stetter, som anførte, at forholdet kan ordnes administrativt efter en paragraf i momsloven: hvis vi her står over for et forhold, som tidligere har kunnet reguleres administrativt, så er det dog ikke den helt store grundlovsynd mellem første og anden behandling at slå fast i loven, hvordan det skal ordnes. Så synes jeg, man kommer lidt langt ud.

Dernæst om det, at der ingen chance var for indsigelse under betækningsafgivelsen: det kan da ikke være rigtigt i det øjeblik, betækningsudkastet udsendes i god tid, således at man kan kræve en ekstra udvalgsbehandling, hvis man vil have det. Og så vidt jeg ved, er det ca. 8 dage siden, betækningsudkastet er udsendt med anmodning om at gøre indsigelse, hvis der var noget, man ikke kunne tiltræde i det.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg skal ikke blande mig i, hvordan udvalgsarbejdet er foregået. Jeg har i hvert fald det indtryk, at der har været en meget grundig drøftelse af dette, og en sådan grundig drøftelse ville man vel ikke have haft, hvis man ikke mente, at det var et spørgsmål, som hørte hjemme under det pågældende lovforslags behandling i udvalget.

Men der er rejst et par spørgsmål her. Hr. Kofoed var inde på, om man ikke kunne klare det over skattereglerne på en eller anden måde. Nu ved jeg ikke, om hr. Kofoed tænkte netop på den regel om, at man kunne foretage en fordeling af afgiften på den private og den erhvervsmæssige kørsel, som man har inden for skattevæsenet; det har jo været nævnt i udvalget. Dertil kan jeg sige for det første, at sådanne regler ville

medføre et væsentligt større arbejde for toldvæsenet ved kontrollens udøvelse, og for det andet at man ikke ville kunne undgå diskussioner om kørselens fordeling på privatkørsel og erhvervskørsel. Vi mener, det er meget vigtigt, at reglerne er skematiske, for at toldvæsenet kan udføre dette arbejde på en rimelig måde. Jeg skal ikke fordybe mig i dette, der bliver jo lejlighed til mellem anden og tredje behandling i udvalget at drøfte disse spørgsmål. Men man har tidligere haft sådanne regler, det må man heller ikke glemme. Vi kan godt gå forhistorien omkring alt dette igennem, hvis det skal være, man har jo engang forsøgt, om man ikke kunne klare sig på den måde netop med en skattemæssig opgørelse, men det opgav man efter ganske få måneders forløb at arbejde med, det var alt for indviklet.

Så blev det sagt, at en ændring af personbilernes momsregler, sådan som det nu er foreslået, kunne gennemføres administrativt, det var hr. Stetter, der var inde på det. Dertil vil jeg gerne sige, at når det drejer sig om de personbiler, der udelukkende bruges i den registrerede virksomhed, må der i hvert fald en lovændring til, det er simpelt hen nødvendigt, og dernæst vil der som oftest være en glidende overgang mellem erhvervsmæssig og privat kørsel, som gør det vanskeligt for både virksomhederne og toldvæsenet at afgøre, om en personbil kan siges udelukkende at blive brugt i virksomheden. Man kan let forestille sig, hvilke skærmydsler det kan give anledning til mellem virksomhederne og toldvæsenet. Også af disse grunde er man i tolddepartementet yderst betænkelig ved at gennemføre regler af den natur, og jeg tror, vi må erkende, at vi skal have summariske regler på dette område.

Lad mig så slutte med at sige, at den regel, der her foreslås, og som flertallet går ind for, giver væsentlig færre urimeligheder end den regel, vi har i øjeblikket. Og må jeg så endelig endnu en gang takke for - det synes jeg nemlig er det væsentlige, og det vil jeg gerne fastholde - at alle 5 partier i øvrigt er gået ind for lovforslaget, som indeholder meget